

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre 1 frt 25 kr.
Félévre 2 „ 50 „
Egész évre 5 „ — „

Megjelenik minden szerdán
és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr.

Hirdetéseket felvesz s rendkívül
olcsó áron közöl a kiadóhivatal.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-u. 45. sz.
a Wagner és Szélnyi (ez-
előtt Gedeon és Tsa) nyom-
dája. Ide küldendők a lap
szellemi részét illető köz-
lemények, valamint az
előfizetési díjak, hirde-
tések, nyilvántartások és rek-
lamációk.

POLITIKAI LAP. A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PART KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Groszman J. antiquar-üzletében, Falkenstein S. dohánytözsdejében, Hesz Jenő, Gubás F., Groszmann J és Nagy Lajos fűszerkereskedésében kapható.

Zürzavar.

Mennél közelebb érünk május elsejéhez, annál jobban nő a zürzavar a monarkia politikai köreiben. Teljesen érthető dolog ez. Május elseje a végső határideje annak, hogy a monarkia két állama közt ismét létrejőjön a kiegyezés. Nem akarunk most annak fejtegetésébe bocsátkozni, mennyi hátránnyal járt reánk nézve a békés egyetértésben (?) eltöltött harmincz esztendő, hiszen megjön majd az alkalom ennek részletes bizonyítgatására, — de a politikai események alakulása kényszerítőleg ránk parancsolja, hogy a ma már követelőleg föllépő kiegyezés szükségességével foglalkozzunk.

Optimista kormánypartiak jó jelnek veszik azt, hogy az osztrák miniszterelnök vasárnap budavári palotájában kereste föl magyar kollegáját. Ugy magyarázzák a dolgot, hogy a magyar állam konszolidált volna rákényszeríti a bécsiakat, hogy a kiegyezés megkötésénél a döntő szerepet nekünk adják át és innen Thun grófnak az a nagy igyekezete, hogy előbb tisztába jöjjön a magyarokkal és csak azután igyekezék helyreállítani Ausztria fölbomlott rendjét.

Nekünk egészen más a véleményünk. Mi csak annyiban tartunk ezekkel az optimistákkal, hogy Ausztriában tényleg a végsőkig züllöttek a viszonyok és valami óriási megrázkódtatásnak kell bekövetkezni, hogy a kibékülhetetlen látszó pártok egy zászló alatt egyesüljenek. De nem kell nagyon sok lapot visszafordítanunk a történelemben, hogy rájőjjünk arra: hogy ez az egyesülés nemsokára megfogja találni a maga lét-föltételét és az összes osztrák pártok vállvetve fognak azon igyekezni, hogy az új kiegyezés alkalmából a magyaroktól ismét minél több jogot csikarjanak ki.

Már ma bizonyos azonban, hogy Thun gróf is ép úgy kudarcot fog vallani, mint előde, gr Badeni. Tudvalevőleg a katolikus néppárt elhatározta, hogy a Thun-minisztérium ellen a végsőig fog obstruálni. Ez a határozat óriási konsternációt keltett osztrák politikai körökben; ismét megsemmitve látják azt a reménységüket, hogy az osztrák parlament az új

minisztérium és az új elnökség vezetése alatt képes lesz rendes alkotmányos munkára és már hétfőn ismétlődtek azok a jelenetek, melyek Ausztria politikai nivóját valamivel a Balkán-államok alá süllyesztették. De ne higgyék, hogy azért kétségbe esnek. Az osztrák parlament többségének nincs szüksége arra, hogy ott rend uralkodjék. Nekik nem kellene olyan viszonyok, melyek mellett békésen le lehet tárgyalni a kiegyezési javaslatokat, melyek becsületes megalkuvással az eddigénél csak kevéssel több hasznót nyujtanának Ausztriának. Nekik érdekükben áll olyan állapotokat teremteni, hogy az általános fölfordulásban még annak a lehetetlen jelszónak is jogosultsága legyen: fizessen Magyarország épen annyit, mint Ausztria, azaz *ötven* százalékot.

Ebben keressék meg optimistáink a vigasztalást ránk nézve és ha megtalálják, fejet hajtunk előttük. Mert ne higgye ám senki, hogy az osztrákoknak ebben az örültségében nincs észszerűség. Ők igen jól tudják, kivel állanak szemközt, mikor a magyar kormányval akad dolguk. Ők igen jól tudják, hogy nálunk egy perfid kormány nagyon sajátos módon interpretálja a hazafiságot; nem akként, hogy a magyar jogok megvédessenek, a magyar aspirációk jogosultsága elismertessék, a magyar állam politikai felsőbbségének ténye elismertessék. Nálunk a hazafiság kritériuma az: mennyire tudja valaki tehetségét az *összmonarkia* érdekében érvényesíteni!

Szóval, kétlelkű kell, hogy legyen a mi kormányunk. És hogyha a végzet eddig nem adta meg nekünk azt a nagy szerencsét, hogy erős nemzeti érzésű kormányunk legyen, nem hisszük, hogy éppen Bánffy Dezső legyen az, a ki a magyar nemzet ellen elkövetett sok nagy bűnét azzal akarná levezekelni, hogy most Ausztriával szemben Magyarország politikai és anyagi érdekeinek hűséges szószólója és védelmezője legyen.

Az optimizmus legkisebb kvantumával szemléljük tehát az osztrák viszonyokat és a legkevesebb bizodalommal tekintünk május elseje elé, a mikor az 1867-iki törvények értelmében állami és gazdasági önállóságunknak be kellene következnie. Normális viszonyok, a dol-

gok természetes menete mellett se nagyon biznánk ebben, mert e bizalomra a Bánffy-kormány sohase szolgált rá. Hát még a mikor arról van szó, hogy Ausztria veszélyben lévő alkotmányossága menthető meg azzal, ha az aulikusává vált Magyarországot sikerül erjén felül való áldozatok meghozására bírni! . . .

De hát végre is nem nagy áldozat Magyarország részéről, ha anyagilag tönkremegy, hogyha viszont ezért kárpótlásul egy — Bánffy Dezsőt birhat miniszterelnökéül! . . .

Városrendezés.

Korunkban a világ minden részében azt tapasztaljuk, hogy a városi lakosság száma óriási arányokban növekedik.

Ennek a ténynek különböző okai vannak. Ilyenek a születések számának a nagyobb jólét folytán való emelkedése; a halálozási százaléknak csökkenése hygienikus rendszabályok, vízvezeték és csatornák életbe léptetése által; máshonnan való beköltözés. Ez ismét kétféle okból történhetik: a vagyosabb, a gazdagabb emberek azért költöznek a városba, mert ott több kényelmet, több élvezetet találnak; a szegények meg azért, mert jobb keresetet remélnek.

Bár ez a mi szép és jó városunk még tulajdonképen nem tartozik az igazi nagy városok közé, mégis — ha csak egy pillantást vetünk is ennek legújabb történetére, legott világosan belátjuk, hogy a városi lakosság gyarapodásának főntebb kifejtett okai közül ugyszólván mindenik hozzájárult városunk lakosságának számbeli gyarapodásához.

Még feltűnőbb és szembeszökőbb lesz állításunknak igazsága, ha igazi nagy városoknak példájából indulunk ki.

És itt sem egyedül hazánk szeretett fővárosának rohamos fejlődésére hivatkozunk csupán, mert hiszen Budapest lakosságának óriási gyarapodásához annyi rendkívüli körülmény járult hozzá, hogy annak a fejlődését nem vehetjük normálisnak. Nem tekintve azt, hogy ifju szépségében büszkélkedő fő- és székvárosunk még ezelőtt negyedszázaddal is három külön, egymástól teljesen független városból (Buda, Ó-Buda és Pest) állott: az egyesülés megtörténte után még sokkal több és nagyobb ok folyt be arra, hogy Budapest — nagyrészen bizony a vidéki városok rovására — rohamos gyarapodást vegyen.

Olyan országból veszünk föl pár példát, ahol a lakosság szaporodása teljesen és kizárólag a természetes és rendes hatások folytán következett be.

A „MENYASSZONYHOZ“ címzett divat- és vászon-áruház (Mahr-féle ház, Széchenyi-utca 92. szám.) végleges feloszlása miatt 2493. szám alatt **hatóságilag enged. önkéntes végeladást** rendez. Az árak rendkívül olcsók. Minden cikkben dús választék.

Ilyenül kinálkozik első sorban Hága, a melynek népesedési viszonyait, külső és belső gyarapodásának képét két évi hollandai tartózkodásunk alatt bőséges alkalmunk volt szemügyre venni.

1851. január 1-én Hága lakossága 70.000 volt; 1893. decz. 31-én pedig 174.787, tehát 42 év alatt majdnem harmadfél annyira szaporodott a lakosság száma, mint a mennyi 1851-ben volt. Ott a lakosság számának átlagos évi gyarapodása 25%, a mit ha a kamatos kamatszámítás elvei szerint alkalmunk a mostani törzslakosság számára, könnyen kiszámíthatjuk, hogy Hága a jövő századot 200.000 lakossal kezdi meg és 1960—70 táján eléri az egy millió lelket.

A mint itt Hágáról, úgy rajzolhatnánk képet más nyugat-európai város fejlődéséről is. Mert ez a jelenség általános. De éppen olyan általános az a szkepticizmus is, a mely nem hiszi, hogy kisedet patakból lesz a folyó s a hosszú időre szóló alkotásoknál csak a mának, vagy a közel jövőnek az igényeit és szükségletét veszi számításba, a mi aztán később kiszámíthatatlan kárt és veszteséget okoz.

Ebből a szempontból is az intő példának egész sorozatát tárja elénk a főváros rendezésének a története, a hol a szűk látókörű, a jövő fejlődés nagyságát még csak sejteni sem tudó tervezők együgyűsége ezerszeresen megbosszulta magát. Hogy csak a ma történetéből említsék példát, ott van a Kossuth Lajos-utcai Dreher-palota, a melynek csak néhány év előtt épült remek utcavonalából közel öt méternyit levágtat az új rendezés folytán beállott kényszerhelyzet.

De hogy ez az elszámítás még a legkitűnőbb technikusokon is megesik, mutatja Berlin esete, a hol az 1859-iki nagy csatornázási tervet 750.000 lélekre való tekintettel alkották meg, hozzátevén az indoklásban, hogy „a lakosságnak ezen, majdnem 59%-al vett szaporodása oly bőven van számításba, hogy annak elérésére egyhamar még gondolni sem lehet.”

S mi lett az eredmény? Teljes és nagyon keserves csalatkozás. Berlinnek 1860-ban volt 518 ezer lakosa, 10 év múlva, 1870-ben már 800 ezer; ez a szám ma már elérte az 1,700.000-et.

Mindezeket a példákat okulásul és intésül hozom fel.

Előttünk is nagy költségbe kerülő s hosszú időkre szóló munkálat elkészíttetése van most, midőn a városi szabályozási bizottság a város szabályozásának s reméljük — továbbfejlesztésének is — végleges tervét van hivatalva megkészteteni.

A bizottság ma délután 3 órakor ülést tart, mely alkalmával a városrendezésre vonatkozó szabályzat kerül beható tárgyalás alá.

Játékosok, a kik vesztenek.

Mig a világ világ volt, a szerencse mindig nagy szerepet játszott az emberek életében s mivel minden ember a saját szerencséjének a kovácsa, minden halandó kovácsolja is a szerencsét tőle telhetőleg. Alig van ember, a ki egyszer-másszor próbára ne tette volna szerencsét s mert ennek legalkalmasabb próbaköve a sorsjáték, a lutri: a legtöbb halandó ez uton és módon teszi próbára a szerencsét. Az is bizonyos, hogy a mióta ember lakja ezt az életküzdelmektől zajos glóbuszt, soha se volt annyi szerencsejátékos az emberek közt, mint manapság. Minden ember szerencsét próbál, mindenki nyerni szeretne, a mi más szóval annyit tesz, hogy óriási a pénzszerzés, nehéz a pénzszerzés; az emberek túlnyomó többsége pedig kifáradt az életküzdelenben s könnyen szeretne sok pénzhez jutni.

A régi jó időkben is voltak szerencseváadások, de csak kevesen. Mindenki a saját értékére épített s reális vállalkozással, becsületes munkával igyekezett igényeit kielégíteni, boldogságának alapját megvetni.

Amint a boldog idők korszelleme eltűnt s helyét a fényűzés, a modern kor szelleme váltotta fel s reális uton már alig lehetett a túlzott mértékben fölszaporodó kíváncsnak eleget tenni — következett a szerencsejáték divatja s elkezdtek az emberek lutrizni. A kis emberek kis lutrin, a nagy emberek nagy lutrin játszottak s a legtöbbet az állam s a sorsjátékot rendező bankok vágták zsebre.

Annyira elfajult az örült szenvedélyvel űzött szerencsejáték, hogy utóbb az állam is belátta, miszerint a kis lutrin támdat nagy haszna nem áll arányban azzal az erkölcsi és anyagi kárral, a melyet a szerencsejáték a nép alsóbb osztályaiban előidézik és egy szép napon Magyarországon beszüntették a kis lutrit. Hála Istennek, mondtuk magunkban, legalább most majd visszatér az a komoly és józan szellem a köznéphez, a mely arra tanítja meg az embert, hogy a legbiztosabb pénzforrás a becsületes munka s majd nem lévén módjában a szegény embernek Fortuna kisasszonnyal kacérkodni, mindenki két keze erejébe veti bizalmát, tehetségének, szorgalmának kellő értékesítésével, kihasználásával igyekszik boldogulni; s ime feltűnik igéző pongyolában a bűbajos istenasszony, megrázza a bőség koszoruját s a kis lutrit az osztálysorsjáték váltja föl.

A mennyit a kis lutrirra rakott a szegény ember hetenként, most azt összegyűjtve, summásan adja az osztálysorsjátéknak.

A bankok, sorsjegy-elárusító üzletek bőséges tanúságot tehetnek róla, hogy milyen rengeteg nagy minőségű sorsjegyet adnak el s hogy kik veszik ezeket a sorsjegyeket? Nagyon csalódik, a ki azt hiszi, hogy csak a gazdagabbak veszik az aránylag drága sorsjegyeket, mert a szegényebb osztály képezi a sorsjegyvásárló közönség zömét. A ki nem bír megvenni egész sorsjegyet, megvásárol egy nyolczadot s a kik még erre se képesek, részletfizetésre vesznek vagy társaságot alakítanak s összeadva filléreiket, — közösen áldoznak a szerencse istenasszonyának, a ki bizony-bizony, — vajmi ritkán nyújt kezét a szegény embereknek. Hány ezer sorsjegy kelt el Miskolczon s alig van egy két ember, a ki pár koronát nyert. De azért nem csökken a lutrimánia. Az első osztály-sorsjáték lázra lobbantotta az egész országot, boldog, boldogtalan vette a sorsjegyeket; a második még

A „SZABADSÁG” TÁRCZÁJA.

Huzd rá cigány.

*Kedves Zsigám,
Te vén cigány,
Huzd el nótám
És azután
Szomorut még,
Mert mulatnék.
Tudod magad:
Sirva vigad
Minden magyar,
Akár akar,
Akár se.*

*Szívfacsarón
Sírjon, ríjjon
A lavotád,
Húzz egy nótát.
Kár, hogy nekem
Nincs már pénzem,
De rád hagyom
A bánatom.
Érd be vele,
Te fekete
Vén cigány.*

*Nincs igazam
Zsiga fiám,*

*Van még pénzem,
Van biz' nekem,
Itt egy bankó,
Te fajankó,
Visszaváltom
A bánatom.
Húzz egyet még
Ugy sirhatnék.
Nagy búmban.*

Lengyel Dezső.

Utazhat-e a leány egyedül?

— Felelet több anya kérdésére. —

— És Ilka, hol van Ilka? Tehát csakugyan elutazott egyedül? — kérdi kezét összecsapva Táboriné, a ki Lidi leányával özv. dr. Kovácsné látogatására jött.

— De kedvesem, — válaszolja Kovácsné — hiszen tudod, hogy öcsém a menyegzőjét tartja a jövő héten, hogy Ilka koszoruleány s hogy én kis fiám betegágyától nem távozhatom.

— Már bocsáss meg, de ez nagy megfontolatlanság! Fialat leányoknak soha sem szabad egyedül utazni.

— Ugyan miért.

— Miért? Hát arra nem is gondolsz, hogy mi minden történhet vele az uton. Szerencsétlenség, toladó commis voyageurök,

zsebtolvajok, fölcserélt podgyász, idegen város, idegen emberek stb. stb. A tapasztalatlan leány anyai oltalom nélkül segíteni sem tud magán.

— Ah, a ma nélkül én még a szomszéd faluba sem utaznék! — kiáltá Lidi.

— Ilka okos s egyáltalán nem félénk leány.

— Reméljük a legjobbat; de... de... boldogult férjed, a ki kitűnő orvos és tapasztalt ember volt, ezt soha sem engedte volna meg s jövőre...

Táboriné nem fejezhette be jövőre vonatkozó tanácsait, a szobaieány egy levéllel lepott be.

— Ilkától! — kiáltá römmel Kovácsné.

— Olvassa, olvassa néni kérem! — sürgeté Lili.

És az özvegy orvosné fennhangon olvasá:

„Kedves anyáskám! Mihelyt falujából kiteszi az ember a lábát, mindjárt többet beszélhet. Sajnos, az én utazásom nem vala olyan szerencsés, mint a hogy gondoltuk. Képzeld csak: tegnapelőtt este Budapestre érkezve, elmulasztottam a gyorsvonatot s így kénytelen vala szegény leányod az egész éjet idegen városban egyedül eltölteni; kénytelen vala vendéglőbe szállani s az étkezőteremben á la carte vakmerőn vacsorálni, sőt mi több, az emancipáció nagyobb di-

nagyobb lutri-lázt idézett elő és bizonyára rendeznek egy harmadikat, negyediket és Isten a megmondhatója, még hányadikat, mert a szerencse-játék igen jó üzlet annak, a ki azt rendezi s nagyon alkalmas arra, hogy a szegény nép keservesen megszerzett pénzéhez könnyen juthassanak a pénzemberek.

Az állam, ha jót akar, úgy a mint a kis lutrit beszüntette, kell, hogy az osztály-sorsjátéknak is véget vessen. A szerencsejáték kultiválása mindenkor káros hatása a köz-erkölcsökre; mert a könnyű módon való pénzszerezés vágyát kelti föl s a reménység délibábját veti az ember elé s olyan képeket varázsol elő, a melyeket soha el nem érhetünk.

A szerencsejáték nagy uraknak való, a kik, ha vesztenek, nem érzik meg; a szegény embernek nincs veszteni valója, a szegény ember ne lutrizzék, mert úgy jár, mint Aesopus kuttyája, a mely a folyam partján haladva, a szájában tartott konczot a vízbe ejtette, míg a víz színén tükröző árnykép után kapott.

A hatóságok kitanítása.

— Hogy kell a néppel bánni. —

Repülnek a miniszteri körrendeletek szét az országban szakadaltanul s ezekben mindenféle előadásokat tart a belügyminiszter a hatóságoknak, hogy mit kell tenni a szociális mozgalmakkal szemben. Egész tengerré dagadnak ezek az írásos parancsolatok és kitanítások, melyek jórészt a tájékoztatás és kapkodás szüleményei.

Azonban akad ezek közt elvétve okos és czélszerű dolog is, mint például az a kitanítás, a miben a belügyminiszter a hatóságokat legujabban részesíti s a mely rendelet most érkezett le Borsodvármegye közönségéhez.

A miniszter oktatást ad abból, miként kell a mozgalmakat megfigyelni és miként kell a néppel érintkezni és bánni a közhivatalnoknak mindenütt, városban és falun.

A miniszteri kitanítás ezen pontokba foglalható össze:

A törvényhatóságok szigorúsággal intézkedjenek, hogy a közigazgatási közegek a néppel folyton érintkezvén, azt a szociális mozgalom veszélyes következményeire figyelmeztessék. Magyarazzák meg, hogy az izgatók csalók, a nép kizsákmányolására törek-szenek.

Akadályozzák meg minden törvényes esz-közzel a szocialista szervezkedést és a mozgalom tovább terjedésének állják útját. Az izgatókra, gyűjtésekre, engedély nélküli titkos gyűlékezésekre és hatósági engedély nélküli egyesülésre vonatkozó rendeleteket szigoruan hajtsák végre és az ezek ellen vétőket, valamint az izgatások, fenyegetések és erőszakoskodások tetteseit haladéktalanul ki-nyomozzák és megbüntetés végett a bíróság-nak átadják.

Itt jön azonban a legokosabb lecke.

Igy szól továbbá a miniszter a tisztviselők-höz:

A nép bizalmát megnyerni igyekezzenek és lassanak oda, hogy a nép konkrét panasz-zaival és kívánságaival a hatósághoz fordul-jon, mely ezen panaszokat mindenkor lelki-ismeretesen, pártatlanul és gyorsan vizsgálja meg, a hatáskörébe tartozókat igazságosan intézze el, a mennyiben azonban a felmerülő panaszok nem tartoznának a hatáskörébe, panaszosokat kellően utbaigazítsa. Ha pedig a panaszok és kívánságok alaptalansága nyilvánvaló lenne, erről a jelentkezőket világosítsák fel.

A megyei főnökök részére külön kiemeli a miniszter, hogy a községi előjáróságokat, jegyzőket és körjegyzőket szigoruan hívják fel, hogy a néppel az érintkezést — bármek-kora legyen is elfoglaltságuk — folyton fön-tartsák, a panaszszal, vagy tanácsért hozzájuk fordulókat türelemmel és előzékenyen fogad-ják és hallgassák ki és ha az ügy hozzájuk tartozik, abban gyorsan eljárjanak.

Végül a miniszter az összes közigazgatási közegektől elvárja, hogy ezen feladatok tel-jesítésében a helyzet komolysága által igényelt hazafias buzgalommal, kellő tapintattal és teljes odaadással fognak eljárni.

Ime, ezekre tanítja most a miniszter a hatóságokat és hivatalnokokat. Ha betartják a néppel való igazságos és előzékeny elbá-

nást, ha gyors igazságszolgáltatással intézik el ügyes-bajos dolgát a népek: meg is lesz ennek az eredménye. De vajjon meg-teszik-e?

— **Villamvilágítás.** Miskolcz városának rendkívül fontos ügye nyert befejezést a kir. kuriánál. Régóta szükségét érezzük annak, hogy a rossz légszeszvilágítást egy jobb, olcsóbb világítás váltsa föl — legalább magánfogyasztás terén, mert sajnos — a közvilágítás tekintetében a várost még szigorú szerződés köti a gázgyárhoz. A légszeszgyár azonban ellene szólt annak a törekvésnek, hogy itt Miskolczon nem légszesz utján, hanem más módon, p. o. villam utján — terjeszszék a világosságot. Kifogást tett a villamvezetéknek magánházakba való bevezetése ellen. A város tehát pörrel támadta meg a gázgyárat, mely pör, a napokban nyert a városra nézve kedvező elintézetést. A kir. kuria ugyanis helybenhagyta a másod-bírói ítéletét, mely ítéletet következőképpen okolta meg:

Kétségtelen ugyan, hogy Miskolcz város közönségének az A) alatt csatolt szerződés 2. pontjában foglalt azon kijelentése alapján, hogy a város területén légszesz-csővek lerakását másnak engedélyezni nem fogja, — a vállalkozók légszeszvilágításra nemcsak köz-, hanem magánfogyasztási tekintetében is kizárólagosságot nyertek, mert légszesz-csőveknek a közutakon, utcákon és tereken való lerakása nélkül közhasználatra és magáncélokra sem lehet légszeszvilágítást berendezni és feltehető az is, hogy vállalkozók a szerződés 5. pontjában egy újabb világítási mód feltalálása esetére felvett intézkedést a szerződés megkötése alkalmával úgy fogták fel, mintha vállalkozók ezzel a másszerű világításra is kizárólagosságot nyertek volna.

Mindazonáltal felperes várostól az A) alatti szerződés alapján nem tagadható meg az a jog, hogy a villamos világítás berendezésére, — kivéve az utcákat és köztereket — más vállalkozónak engedélyt adhasson, mert a város az A) alatti szerződésben erről a jogról le nem mondott, sőt a 2. pontnak az az intézkedése, hogy a város légszeszcsőveknek lerakására másnak engedélyt nem fog adni, magában nem foglalja azt a korlátozást, hogy villamvezetékre sem ad-

csőségére még a bejelentő czédulát is kitöltöttem és aláírtam."

— Egek ura! — kiáltá a réműlet hangján és kezeit összecsapva Lidi.

— Nemde megjósoltam? Tessék, itt a baj! mondá Táboriné ünnepélyesen. Fiatal leányoknak soha sem szabad egyedül utazniok. De olvassa kérem tovább, olvassa végig.

Az özvegy orvosné szintén meghökent egy kissé, de azért jót remélve, nyugodtan olvasá a levelet tovább:

„Ne aggódjál azonban miattam, kedves anyácskám, a java még csak ezután jön. A mint emlékszel, egy egészen üres, nem szivarozók számára fentartott kocsiba szállottam be otthon. Sajnos, nem sokáig maradtam egyedül, a legközelebbi állomáson egy... ur szegődött hozzám utitársul, tehát egy igen veszedelmes... tété á-tété.“

— Itt van ni! — heveskedék Táboriné, Ujabb baj. Hja, az egyedülutazás.

— Tété-á-tété egy kocsiban! — kiáltá Lidi. Egy idegen urral, túl nem élném!

„Sejtve azt“, folytatá Kovácsné a levél olvasását, „hogy e pontnál az én drága anyácskám egy kissé elsápad, megnyugtatásul rögtön kijelentem, hogy utitársam nagyon öreg ur volt, valószínűleg már nagy-papa, tehát egyáltalában nem veszedelmes,

sőt eilenkezőleg, nagyon szeretetreméltó, kitűnő társalgó és előzékeny vala“

— Már nagyapa! No, hála Istennek a tété-á-tété csakugyan nem oly veszedelmes! — jegyzé meg, egy erős lélekzettel könnyitve lelki terhén Kovácsné s tovább olvasá a levelet.

„Az öreg urral kellemesen társalognva érkeztem meg a központi pályaudvarba; de itt a bőrdömet tévedésből másnak szolgáltatták ki s amig utitársam segítségével a tévedés kiderült s én bőrdömhöz jutva, az osztrák-magyar államvaspályához hajtatam, addig a gyorsvonat már Bécs felé rohant. Kellemetlen helyzetemből azonban a derék öreg ur ismét kirántott. A főváros egyik nagy kereskedője lévén, ismeri a viszonyokat s így egy tisztességes vendéglőbe vezetett, a hol a vendéglős oltalmába ajánlott s így én e levelet a kilencedik számú szobában írom, remélve, hogy holnap reggel — tizenkét órai késedelemmel bár, de utazásom céljához jutok, a honnan rögtön tudósítlak.“

— Az öreg ur nagyon derék ember lehet, — jegyzé meg Lidi. — Lám, lovagias emberekre utazás közben is akad az ember.

— Hallgass! — förmed leányára Táboriné — nem minden kalandnak van ilyen szerencsés vége. Itthon maradsz.

— Ah Istenem! — sóhajtja Kovácsné — alig várom a holnaputánt, jöjjetek csak el hölgyeim a délutáni kávéra, szívesen látom, legalább Ilka levelét is rögtön közölhetem önökkel.

Táboriné és leánya nem hívták meg magukat kétszer, harmadnapra pontosan jelentek meg és Ilka levelét, a mely következőleg hangzik, a harmadik csészénél élvezték:

„Drága anyácskám! Ha tudnád, mily boldog vagyok. Ah, ez az utazás, annyi jóval, széppel és kellemesen lepett meg engem, hogy ki sem mondhatom.“

— Oh, én is szeretnék egyszer egyedül utazni! — jegyzé meg sóhajtva Lidi.

— Soha! — válaszolá szigoruan Táboriné.

„Megsugok neked valamit“, hangzott a levél tovább. „Az a bizonyos szeretetreméltó öreg ur, két nap óta itt van; üzleti dolgok hozták ide, de én azt hiszem, hogy a kedvemért jött Esztergomba. Kiváncsi vagy nevére? Faludi Károlynak hívják. Bocsáss meg, ha ma rövid leszek, nagyon boldog vagyok s a holnapi menyegzőre is nagyban készülünk. Jövőre többet. Szerető leányod Ilka.“ Utóirat. „Ha azt hiszed, hogy minden esélyek nélkül jutottam Esztergomba: akkor nagyon csalódom. Elfeleltem veled közölni, hogy utitársam, az öreg ur, a fővárosban átaludt éj után értem jött reggel s a vasut-

hat engedélyt, mert az 5. pontban az alperes társulat általában semmi jogot nem nyújt, hanem csak kötelezettséget vállalt arra az esetre, ha más világítási mód feltaláltnak és a város ennek berendezését kíváná.

Alperes felfogását az sem támogatja, hogy az 5. pont a másvilágítási mód megvalósítása esetére világítási árakról szól és ezzel a magánfogyasztás árai is megállapítottak; mert ez az intézkedés is csak arra az esetre történt, ha a város a kivilágításnál az új világítási mód berendezését kíváná.

Mindezekhez képest a másodbiróság ítélete, az abban felhozott és az elsőbiróság ítéletéből átvett megfelelő egyéb indokok alapján helyben volt hagyandó.

— **A „Borsodmegyei Lapok“** tegnapi számában védelmébe veszi a „48-as hajós“-t. *Golcz* Julián emeli magasra ezt a Kossuthmaró, *Görgey*-imádó nagy hazafit, közéletünknek ezt az „elsőrendű szereplőt!“ Korunk romlottóságát, a hazafias érzelem végpusztulását semmi sem mutatja jobban, mint ez a védelem. Hát mai napság azok a közélet elsőrendű szereplői, a kik minden léptenyomon ellentétbe helyezik magukat a közérzűtettel? Azok az igaz hazafiak, a kik — ha *Bánffy* Dezső megparancsolná — *Kossuth* Lajosra is kimondanák, hogy — *hazaáruló volt?* . . . Mi pedig, a kik a nemzet jogait és alkotmányos szabadságát törhetetlen hűséggel védelmezzük, de üldözzük azokat a csuszó-mászó szolgálékeket, a kik eme szent jogokat megtámadni merészlik, — mi „*gyámszmagyarok*“ vagyunk? . . . Azt tudtuk, hogy a „Borsodmegyei Lapok“ tudás, értelem és hazafias érzelem tekintetében napról-napra súlyed; de hogy ennyire súlyedjen, azt mégsem hittük. Azután még viczzel is bennünket ez a jeles lap. Azon csudálkozok, hogy a mi lapunk még mindig „felszínen tartja magát“. — Ennek okát abban találja, hogy a vizen a *könnyű* tárgyak nem merülnek el. Jó, elfogadjuk az okoskodást. A mi lapunk *könnyű*, mert az észnek és szellemnek a fajsúlyát a fizikai törvények még eddig nem határozták meg. A „Borsodmegyei Lapok“ pedig *nehéz* és így bizonyára rég elsúlyedt volna, ha az a bizonyos hólyag nem tartaná föl, a melyet — *szubvenzió*nak nevez az egész világ.

hoz kísért, az élénk társalgás következtében azonban a váróteremben hagytam esernyőmet, — elvesztettem az aprópénzes tárczát, a keztyűmet s a zsebkendőmet s kevés hijja volt, hogy olyan vonatra nem ültem, a mely Szegedre vitt volna vissza. Oh mennyit nevtünk az öreg ural! Oh anyácskám, ha ismernéd őt?

— Különös egy ismeretség! Mondá szemölteit összehuzva *Táboriné*. — Az öreg ur egy kissé tolakodó.

— Igen, igen, — vizonzá *Kovácsné* — az öreg urak is megbolondulnak néha. A fiatal leányoknak csakugyan nem szabad egyedül utazni.

Ilka még egy hetet töltött *Esztergomban*; levelei, melyeket még ottléte alatt anyjához intézett, nagyon keveset foglalkoztak a menyegzővel, de annál többet az öreg ural s képzeljék . . . a midőn visszatért anyja karjai közé, magával hozta őt is, már tudniillik *Faludi* urat, az érdekes utitársat, a ki éppen nem vala öreg ur, hanem ellenkezőleg, csinos és vagyonos fiatal ember, a ki a meglepétt mamától rögtön meg is kérte Ilka kezét. A mama örömkönyök kíséretében mondott igen! s azután lányához fordulva kérdezé:

— *Hallod-e* csuf leány, mond csak nekem, miért festetted te leveleiddben öreg urnak *Faludit*?

H I R E K.

— **Kun Bertalan** ev. ref. püspök szerdán délben Budapestre utazott, hogy ott az egyetemes konvent ülésén elnököljön. A köztiszteltben álló főpap ma vagy holnap hazakerkezik.

— **Tiszti orvosi vizgát** kitűnő sikerrel tették le a napokban dr. *Lippay* Sándor városi orvos és dr. *Ferenczi* Sándor fővárosi gyakorló orvos.

— **Kinevezés.** A pénzügyminiszter *Baráth* Alfréd miskolci pénzügyigazgatósági számgyakornokot S. Szt.-Péterre adótisztte nevezte ki.

— **A miskolci athleta-kör** csütörtökön házi viadalt rendezett nagyszámu közönség jelenlétében. A gazdag program első részét a vivás képezte, melyen részt vettek: *Gianone* Egon, *Kühne* Andor, *Franyeczky* János, *Nagy Tivadar* Gálffy Ignác, *Kühne* Adolf, *Andor Tivadar*, *Görgey* László, *Nikell* József, *Héthy* Ferencz. Az *assant-vivást* bemutatták: ifj. Sz. *Benedek* Gyula, *Horváth* Lajos, *Nikell* József, *Görgey* László, *Kazay* László stb. Nagyon érdekes volt a *tornázás* a nyugtón, korlátlan, gyűrűn, bakon és lovon. Igen érdekes produkciókat mutattak be: *Görgey* László, *Kazay* László, *Kühne* Andor, *Kühne* Adolf, *Andor Tivadar*, *Nagy Tivadar*, Sz. *Benedek* Gyula, *Horváth* Lajos, *Nikell* József, *Tihy* Tivadar, *Héthy* Ferencz. Ezután nagyon érdekes birkózás volt *Nikell* József és *Nagy Tivadar* között. — Este bankett és táncmulatság volt a Koronán.

— **Hymen.** *Székelly* Marczel fővárosi mérnök holnap esküszik örök hűséget *Wexler* Mariska urhölgynek, *Wexler* Simon kedves és szép leányának.

— **Gyászhir.** Mély megdöbbenéssel s a veszteség fájó érzetével vettük a szomorú hírt, hogy *Vigyó* János görömbölyi birtokos, volt községi bíró hétfőn éjjel meghalt. A közéletnek tevékeny, munkás tagja volt, a kit városunkban és vármegyénkben sokan ismertek. A függetlenségi eszméknek tántoríthatlan híve és buzgó harciosa volt. Miskolczon is tevékeny részt vett a politikai mozgalmakban. Temetése csütörtökön délután nagy részvét mellett ment végbe. Nyugodjék békében.

— Azért édes anyácskám, — válaszolá Ilka — mert mindenk előtt bizalomgerjesztő alarcz alatt akartam őt bemutatni. Ha azt írom neked, hogy egy „fiatal“ ember utazott velem egy kocsiban s kísért a vendéglőbe: kétségbe estél volna, nemde?

— Igazad van! — mondá a mama. — *Táboriné* ugyanis azt hajtotta mindig, hogy leányoknak nem szabad egyedül utazniok.

— Ki mondja azt? — kérdi a boldog vőlegény. — Mintha a lovagias emberek már kihaltak volna. Épen azért, mert egyedül utazott Ilka, ajánlottam fel neki szolgálatomat s így az utazás közvetítője vala ismeretségünknek.

— Más szóval — folytató Ilka nevetve, ha egyedül nem utaztam volna, nem kaptam volna férjet

— Én csak annyit akarok mondani — szóla komolyan *Táboriné*, — hogy a leányok egyedüli utazása már elvből elítélendő, mert egyes szerencsés esetek nem zárják ki a szerencsétlenséget.

— Az elv igen szép dolog! — fejezé be, Ilkát keblére ölelve s homlokon csókolva *Faludi*, de a ki semmit sem mer, az semmit sem nyer s így csak utazzanak a fiatal hölgyek is bátran egyedül.

— **Véres kardpárbaj** volt tegnap Kassán *V. J.* és *K. J.* miskolci joghallgatók között. *K. J.* a fején 14 centiméter hosszú s 2 centiméter mély vágást kapott, amely a koponya tetejétől rézsut a jobb szemöldökig ér. A vágás az orrát is érte, amelyet a szó szoros értelmében lemetszett. A sebet 14 öltéssel varrták be. *V. J.* sértetlen maradt.

— **Behívás a fegyvergyakorlatra.** Szerementek mindenfelé azok a vörös czédulák, a miknek a színe nem jelent örömet. A címezettjük, a mikor megkapja, ritkán örül rajta és a tényleges szolgálat alatt elsajátított káromkodásban gyakorolja magát. A katonai ügyosztály most expedálja szét a czédulákat, a mik a tizenháromnapos tavaszi fegyvergyakorlatra hívják be a tartalékosokat. A fegyvergyakorlat április 20-án és május 6-án kezdődik.

— **Mérget ivott.** *Molnár* József kocsis majdnem életével fizetett azért, mivel a máséhoz nyult. Tegnap reggel amint lerakta a kocsirol a homokot, menni készült. A mint fel akart ülni a kocsi, a bádogos munkások mellett megpillantott egy üveget. *Barna*, vékony üveg volt s úgy nézett ki, mint a rumos üvegek kinézni szoktak. *Molnár* József szerette a pálinkát és a mikor megpillantotta az üveget, erős szomjuság kezdte gyötörni. Csendesesen, óvatosan odakerült a bádogosok háta megé s elcsipte az üveget. A másik pillanatban már jót húzott az üveg tartalmából, de nagyon megjárta. Az üvegben sósav volt. *Molnár* kétségbeesetten dobta el magától az üveget és kinosan hentergett a földön. Esméletlen állapotban szállították lakására.

— **Öngyilkosság.** Nagy szó a szerelem. A kinek egyszer a szíve lángot fog, nehéz azt eloltani. Ég, lobog, lángol s nincs reája más orvosság, mint a vizszonszerelem. Ha ez nincs, akkor a láng örült dolgokra képes. A kétségbeesésbe viszi, a pusztulásba rántja az embert. Tegnapelőtt délután egy fiatal asszony dobta magát a Sajó hullámai közé, mert olyan férfihez ment férjhez, a kit nem szeretett és mert közönyös volt vele szemben az, akiért ő rajongott. *Demong* Annának hívják a szerencsétlen fiatal, alig 23 éves, alsó-zsolczi illetőségű asszonyt.

— **Az óriási verseny** dacára, mely napjainkban minden téren s így a lapok közt is tapasztalható, a magyar olvasóközönség változatlan kedvence ma is a Pesti Hirlap. Hazánk e legelterjedtebb lapja, a reklám eszközeinek igénybevétele nélkül, halad a maga, husz éven át jól bevált ösvényén; jelszava: „sokat, de megválogatva, hasznosat és mulattatót minél többet nyujtani olvasóinak“, a legjobb reklám, melyet az intelligens magyar közönség mindig méltányolni tudott. Ezért vannak a Pesti Hirlapnak rovatai, melyeket egy más lap nem kultivál annyira s melyek az olvasót szinte elváhatlanul kapcsolják a laphoz. Országgyűlési karczolatjai, tréfás kis cikkek, humoros tárczái, vegyes hírei, szellemes és közkedveltségű szerkesztői üzenetei, bő színházi és törvénykezési rovatai — szinte páratlanul állanak a magyar sajtóban Magas színvonalon álló vezércikkei, a legelső rangú publicisták tollából s a legjelesebb tárczairók dolgozatai — évek óta első helyet biztosítottak a Pesti Hirlapnak a napilapok közt. Nagy kedveltségének egyik tényezője persze az is, hogy többet ad olvasóinak ugyanazon árért, mint más napilapok. Naponkint 22—24 oldal, vasárnapokon 32—36 oldal a tartalma s az előfizető havonkint kis jegyzéknaplót és évenkint nagy képes naptárt kap ajándékba, minden ráfizetés nélkül. A Párisi Divat című nagy képes divatlapot pedig, mely hetenkint jelenik meg, féláron kapják a Pesti Hirlap előfizetői. A Pesti Hirlap előfizetési ára egy óra 1 frt 20 kr; negyedévre 3 frt 50 kr., a Párisi Divattal együtt negyedévre 4 frt 50 kr. Az új áprilisi negyeddal belépő előfizetők a márczius utolsó hetében megkezdett érdekesítő angol regénynek (*Ziska*, írta *Marie Corelli*) addig megjelenő részét külön lenyomatban kapják meg. Mutatványszámokat levelezőlapon nyilvá-

nitott óhajra mindenkinek küld a kiadóhivatal (Budapest, V. Váci-körút 78-ik szám.) A „Pesti Hírlap naptára“ból van még egy kis maradvány. Idejekorán érkező negyedévi új előfizetőknek, a kik ebbeli kívánságukat a pénztalvány szelvényén kifejezik, szívesen szolgál a kiadóhivatal e naptárral — a meddig a készletben tart.

— **Égő fátyla.** Sajó-Szentpéteren majdnem végzetes szerencsétlenség ért egy Nagy Teréz nevű öreg paraszt asszonyt. Otthon hagyták házörzöknek és a tehetetlen öreg, mindkét szemére vak asszony közel talált menni a tűzhöz, minek következtében ruhája lángra lobbant. Valószínűleg össze is ég, ha segélykiáltásait meg nem hallja Fischer Antal, ki mikor megpillantotta a lángok között az asszonyt, gyorsan kihurcolta az udvarra nagy fáradsággal eloltotta rajta a ruhát. A szerencsétlen asszony most élet és halál között fekszik.

— **Rablótámadás az országuton.** Kollár Andrásné, heő-csabai lakos, jómódu asszonyt 19-én reggel az országuton eddig ismeretlen tettesek lefogták s a nála lévő *kétszázhetven* forintot, melyet a Takarékpénztárban akart elhelyezni, elrabolták.

— **Az első Magyar Általános Biztosító-Társaság** a múlt héten tartotta meg közgyűlését gróf Csekonics Endre valóságos belső titkos tanácsos elnöklése mellett. Az igazgatóság jelentése kiemeli, hogy a végeredmény, amelyet elértek, csak középszerűnek mondható ugyan, de a zárószámadásból a társaság üzletének új szerzeményekkel való olyan tekintélyes meggyarapodása tűnik ki, amelyet — a társaság állandó haladása mellett is — örvendetes föllendülésnek lehet nevezni. A közepes végeredménynek oka az elemi biztosítási ágakban s különösen a jégbiztosítási ágban szenvedett szinte példátlan mértékű és sokaságu károkból van. A tűz- és szállítmány-osztálybeli díjbevétel, az 1896. évi 5,823,941 forint 78 krajczárról fölemelkedett 6,083,116 forint 72 krra. A jégbiztosítási ágazatban 1,590,319 díjbevétel volt, vagyis 152,371 forinttal több, mint az előző évben. Nagy és igen örvendetes eredménye volt az üzletszerzés munkájának különösen az életbiztosítási ágazatban; az elmúlt évben az új szerzemény 19,219,438 forint volt, vagyis 2,239,690 forinttal több, mint 1896-ban. Így tehát a társaság az üzletszerzés minden terén szembetűnő sikereket ért el. A társaság künnlevőségei nagyobb összeget tesznek ki 1897-ben, mint az előző esztendőben, ami az általános kedvezőtlen gazdasági állapotokban s különösen a múlt évi rossz termésben leli a magyarázatát. A jégosztálynál 447,932 forintnyi tetemes veszteség volt. A jégüzlet ugyiszólván állandó megrontója a a nagy gondnal és munkával elért jó eredményeknek. Ebben az üzleti ágban tehát gyökeres reformra van szükség. Ezt sikerült is az igazgatóságnak elérnie, a nélkül, hogy a díjak a gazdaközönségre nézve terhesebbek legyenek, mint eddig voltak; ezt pedig a viszontbiztosítás útján lehet keresztülvinni. A tiszta jövedelem 615,913 forint 39 krajczár, amelyből a különböző javadalmazások levonása után, *egy-egy egész részvényre 160 frtot fizetnek ki.* A külön tartalékba 63,567 forintot helyeznek. Az osztalék kifizetése márczius 16-án kezdődött. Bejelentette ezután az elnök, hogy báró Lévaý Henrik vezérigazgató, a hajlott korára való tekintettel, erről az állásáról lemondott. A közgyűlés báró Lévaýnak jegyzőkönyvileg mond köszönetet a hosszú éveken át tanusított buzgalmaért; hasonlóképp lemondott Giczey Samu felügyelő-bizottsági tag is, Bittó Kálmán és Jálícs Kálmán választmányi tagok pedig ehaláloztak. — A közgyűlés a jelentést tudomásul vette, az igazgatóság javaslatait elfogadta és a fölmentvényt minden irányban megadta. Megválasztották ezután a tisztikarba a következőket: elnök: gróf Csekonics Endre, alelnök: gróf Nádasdy Ferencz, választmányi tagok: gróf Andrassy Gyula, gróf Bánffy György, Burchard Bélaváry Kon-

rad, Berzeviczy Albert, Deutsch Sándor, Giczey Samu, gr. Karátsanyi Jenő, Németh Titusz, b. Nikolics Fedor, lovag Schneller Pál, báró Schossberger Nándor, Szegedy György, Szitányi Géza, báró Uchtritz Zsigmond, Teleszky István, gróf Wenckheim Frigyes, gróf Zselénszky Róbert, *igazgatósági tagokká lettek:* báró Harkányi Frigyes, Jeney Lajos, Ormódy Vilmos, báró Schossberger Zsigmond, gróf Zichy Nándor; a *felügyelő bizottság tagjai:* gróf Batthyány Géza, Hajós József, Jekelfalussy Lajos, László Zsigmond, báró Radvánszky Géza. — A választás után az igazgatóságnak és az összes vezetőségnek Thuróczy György részvényes mondott köszönetet az elért fényes eredményekért s ezzel a közgyűlés véget ért.

— **Nyilvános köszönet** A miskolczi Takarékpénztár és Borsodmiskolczi Hitelbank 25—25 forintot adományozott a „Borsodmegyei nőegyletnek“, mely adományokért ez uton is hálás köszönetét nyilváníja Miskolczon, 1898. márczius 23. az elnökség.

— **Valódi Stollwerk Chocoladé,** a legjobb Chocoladé 1 szelét 6 kr. Kapható: a *Megay* czukrárszékében és annak fióküzletében Erzsébettér, a gőzfürdővel szemben. Ugyanott 1 finom dió-torta 1 korona.

— **Alapos oktatás felnőtteknek!** Az egyszerű és kettős könyvvitelt, kereskedelmi levelezés és számvetést, szépség és helyesírást, valamint a váltóismét a legújabb gyakorlati és könnyű felfogásu tanulmányterem alapján minden írástudó nálam, úgy magyar, mint német nyelven a **legrövidebb idő alatt alaposan megtanulhatja.** Spronz Dávid, néptanító. Lakik: *Kis-Hunyad-utca 64. sz.*

Irodalom és művészet.

Színház.

Alig távozott el a *Vizváry*-család, újból alkalmá volt a közönségnek vendéjátékokban gyönyörködni. — *Tiszay Dezső,* színházunk igazgatója ügyes és értelmes ember. A saison végén ki akarja engesztelni a közönséget. A sok rossz előadást és személyzeti hiányokat vendégszereplésekkel úti helyre, a mi bizonyaracsak dicsérendő dolog. A vendégeket változatosan lépteti fel az egyes szerepkörökben s mindenképen fáradozik azon, hogy a színházat az idény végén is látogatottá s az előadásokat érdekessé tegye. Talán nincs is vidéki színpad, mely dicsekedhetnék azzal, hogy egy héten kétszer is részessíti a közönséget kiváló művészek vendégfelléptében, vagy ha van, ott is bizonyára a színigazgató lelkiismeretes hivatása és tapintatos eljárása magaslik ki, melylyel háláját igyekezik leróni a nagyközönség iránt.

Színházunkban a jelen héten csaknem minden nap vendégszereplőket láttunk. Vasárnap és hétfőn a *Vizváry*-család, szerdán és csütörtökön *Veres Sándor* és *Veresné* Erzsébet játékában gyönyörködött a színházi közönség. Utóbbiak felléptével került színre szerdán a „*Ripp van vinkle*“ operett. Gyakran volt alkalmunkban látni Planquette eme kellemes zenéjű darabját, de mivel a főszerepeket a vendégek játszották. (*Ripp — Veres*), (*Lisbeth — Veresné*) az érdeklődés folytán a közönség teljesen megtöltötte a nézőteret. *Veres Sándor* játékát régebbi vendéjátékaiból már ismerjük. Erős, kellemes hangjával ezuttal is nagy hatást keltett s énekszámait zajosan megtapsolták. *Veresné* Lisbethet szintén szépen és ügyesen alakította. Hangja — bár kissé gyöngé, — mindazáltal csengő és kellemes, különösen a magasabb fekvésben és a hangátmenetekről rendkívül élvezetes és fülbemászó, ehhez járul aztán kedves, eleven játéka. Felvonások után többször tapsolták a lámpák elé. A többi szereplők közül *Mezei, Sarlay, Németh,* főképpen pedig *Kemény* vált ki. Utóbbi *Hudson* kapitány

szellemét alakította különösen. Általában az egész előadás végig élvezetes és szépen összevágó *lett volna,* ha *Kozma* rekedtsége miatt egyik kóristát (*Boros*) nem léptetik fel Adrien szerepében, a ki felmagasztalt helyzetében az ünnepélyes alkalmat, mint hajóskapitány, megragadni akarván, oly hamis hangon énekelte a vendégszereplőkkel a triót, hogy a fűlértő dissonantia a közönséget hangos gúnykaczajra fakasztotta. Nálánál hivatottabb egyéniségnek adta volna át az igazgatóság e szerepet akkor is, ha pl. *Törököt* ugrasztotta volna bele, ki ügyes játékával már többször, de különösen ez estén erősen kiemelkedett a karból.

A csütörtökre hirdetett „*Parasztbecsület*“ előadása, a mely *Veres* és *Veresné* második vendéjátékául volt kitűzve, *Kozma* rekedtsége miatt lekerült a műsorról s helyette hirtelenében a „*Falu rosszat*“ rántották elő, mi által a közönség a vendégenekesnö másodikori fellépésében nem gyönyörködhetett s csak *Veres Sándor* játékát élvezte, ki a czimszerepet játszotta az előbbihez hasonló hatással és jellemzetesen. A többi szerepek a régi ismert kezekben voltak.

Carolus.

— „**Fatenyésztés**“ czimvel a földművelésügyi m. kir. miniszterium kiadásában egy igen hasznos és hézagot pótló szakmunka jelent meg, melyet *Molnár* István orsz. gyümölcsészeti és fatenyésztési miniszteri biztos irt meg. A mű megismerteti az olvasót a fatenyésztés egész anyagával, eszközeivel és teendőivel; továbbá népszerűen és behatóan foglalkozik a gyümölcs- és egyéb fák szaporítása-, nevelése-, kezelese- és ápolásával. Minden fatenyésztő és gyümölcs-termelő nagy hasznát veheti ezen hasznos szakmunkának; de különösen nélkülözhetetlen kalauza lesz az a községi faiskola-kezelő tanítóknak és a pomológiával foglalkozó lelkészeknek. A diszesen kiállított, 91 sikerült eredeti ábrával ellátott és 19 nyomott ivre terjedő könyv ára egy koronában lett megállapítva, hogy azt minél többen megszerezhessek. Ezen felül a miniszter meghatalmazta a nevezett miniszteri biztos arra is, hogy minden lelkész- és tanítónak, ki e könyvért egyszerű levélben hozzá fordul, a művet ingyen megküldhesse.

CSARNOK.

Az ováció.

(Színhely: Diszesen berendezett ebédlő, terített asztallal. Jobbra, balra székek, oldalt széles pamlag, a kandalló előtt hintaszék.) Idő: jelenkor.

A férj (csönget az előszoba ajtaján): Mi lesz már? Az ember órahosszat elálldogál az ajtó előtt, míg végre bejuthat a saját lakásába.

A szobaleány (belülről): Nyitom már. (Az ajtó kinyílik.) Jó napot nagyságos ur!

A férj: Ó nagysága idehaza van már?

A szobaleány: Még nincsen, nagyságos ur.

A férj: Jól van, elmehet. (Dörmögve.)

Vajjon mit csinálhat az asszony délelőttönként? Mindig távol van a háztól és alig győzőm hazavárni. Ez még sincs rendjén! Holnaptól fogva magam is elmaradok. Beálllok magam is a söröző kompániába, hisz ott oly kedélyesen elbeszélgethet az ember. (A nyelvével csattint.) Igen, igen, közétek megyek barátaim és hallgatom majd azokat a pikáns históriákat, a melyekkel egymást traktálni szoktatok. (Az óráját nézi.) Egy óra. Ördög adta, most már igazán itt az ebéd ideje. (Csönget.)

A szobaleány: Parancsol?

A férj: Ebédelni óhajtok.

A szobaleány: De a nagyságos asszony még nincs idehaza.

A férj: Semmi! de! Nem várok tovább — mondja meg a szakácsnének, hogy találjon.

A szobaleány: A nagyságos asszony azon-

nal itthon lesz és ő nélküle talán még sem lehet ebédelni.

A férj (izgatottan): Ne diskuráljon, hanem teljesítse parancsomat.

A szobaleány: A nagyságos asszony megparancsolta, hogy ő nélküle nem szabad ebédelni.

A férj: Hát ki itt az ur? Talán nekem is van a dolgokba valami kis beleszólásom! Ne prézsmitáljon, hanem teljesítse azt, amit mondtam.

A feleség (kipirulva, elfáradtan belép): Jó napot muczuskám.

A férj (kedvetlenül): Csakhogy már hazaérkeztem. Hol voltál ilyen sokáig.

A feleség: Tudod édesem, gyűjteni járunk a *Domonkosnéval*. A saison ugy is végét járja, hát illő, hogy megemlékezzünk a művésznőkről és művészekről.

A férj: De ne a férjek rovására, akiről ugylátszik megfélekedtek. Mert csak talán mi is megérdemlünk egy kis figyelmet?

A feleség: Hát nem stikkeltem a születésnapodra egy szép papucsot?

A férj: Papucs, papucs! Nem papucs kell nekem, de ebéd. Tudom, a levesben megint elázott a tézta, a hus kiszáradt és mindez miatt, mert a kedves feleség ovációk rendezésében fáradozik.

A feleség: Neked nincs érzéked a művészeti dolgok iránt. Jól mondta a *Korlát Boriska*, hogy te egy száraz, unalmas férj leszel.

A férj (indulatossan): Az nem ja *Korlát Boriska* dolga. Az ilyen véleménynyilvánításra különben sem vagyok kíváncsi. Inkább a délebedre.

A feleség: Tessék, csak ebédelj magad, én már jóllaktam a viselkedéssel.

A férj: Asszony, ne csinálj itt szinpadí jeleneteket!

A feleség: Én azt csinálom, a mit akarok. (Indulatossan egy vázát a földre dob.) Ime! (Kopogtatás.) Szabad!

Első urinő: Csakhogy itthon talállak, édesem. Tudod, abban az ovációban járok, a miről a multkor beszéltünk. Kérlek, ird alá az ivet.

A feleség: Szívesen, édesem. (Kopogtatás.) Szabad!

Második urinő: Talán roszkor jöttem. Mindegy. Nem akarom, hogy ez a gyűjtőiv az ön aláírását nélkülözze. Kérem szíves jóindulatát.

A feleség: (Tettetett előzékenységgel.) A legnagyobb örömmel. (Pénzt ad át.) Ime, szerény adományom. (Ujra kopogtatás.) Szabad!

Harmadik urinő: Jó napot hölgyeim! Uraim! Szent Péter mondásával jövök: „Adjatok, a mit az Isten adott”. (Ivet vesz elő és a férj elé teszi.) Szabad kérem?

A férj: Ez a feleségem dolga.

A feleség (boszankodva): Legyen szerencsém. (Aláírja az ivet.) Sajnálom, hogy többet nem adhatok, de tudják hölgyeim, még sok gyűjtés van hátra. (Ismét kopogtatás.) Szabad!

Negyedik és ötödik urinő (Halkan): Tudtuk, hogy megelőznek bennünket. (Fenn-

szóval) Kérjük asszonyom szíves pártfogását.

A feleség (dühös pillantást vet az urára): A férjcskémek tessék kérni, hölgyeim.

A férj: Nekem nincs az ilyesmi iránt érzékem. Különben is ez a te dolgod flacsukám.

A feleség (az utolsó két forintját kiveszi a tárczájából és átnyújtja a gyűjtőknek.) Parancsoljanak hölgyeim. (Kölcsönös bókolás után a gyűjtők el)

A feleség: Ez már mégis túrhetetlen állapot. Kezdem unni.

A férj (gunyosan): De kedvesem a művészekről csak nem tagadod meg az ilyen csekélységek.

A feleség: Ne beszéljünk róla. De hát a gyermekek. Még ma nem is láttam a kedves kicsikéket.

A férj: Igazán szép dolog tőled édes angyalom, hogy nagy elfoglaltságaid közepette a kicsinyekre is van gondod. Majd bevezetem őket. (Átmegy a másik szobába és kis vártatva visszajön.) Imhol a gyerekek.

A gyermekek (kórusban): Mama, édes mama, mit hoztál?

A férj (halkan): Gyűjtőivet. (Ivet vesz elő.) Édes angyalom, nézd, még ezt az egy ivet ird alá, tudod, annak a kedves fitos orrú színésznőcskének akarnak a barátaim ovációt rendezni.

A feleség: A barátaid? Ismerem már az ilyen kifogásokat. (Határozott hangon.) Nem irok alá. Mit törődsz te azzal a fitos orrú színésznővel? Mas gondod is lehetne. Lásd a Gyuszikánknak új cipő kellene, jön a husvéti ünnep, másra kell a pénz.

A férj: Amint gondolod.

A bonne: Nagyságos asszonyom, egy kéresem volna.

A feleség: És mi lenne az?

A bonne: Kegyeskedjék ezt a gyűjtőivet aláírni, — a kardallosok részére.

A feleség: Jobb volna kisasszony, ha a gyermekekre ügyelne es azokra fordítana a gondját. Valóságos epidémia ez a gyűjtés.

A férj (visszafojtott kacajjal): Csak nem tagadod meg a kisasszony kérését?

A feleség (indulatossan): Meg biz én. Vége a gyűjtésnek. (Haragosan kiszól a szobaleánynak.) Mari, jöjjön be.

A szobaleány: Parancsol a nagysága?

A feleség: Az előszoba ajtaját zárja be és barki keres, nem vagyok itthon. Megértett? (Előszedi a gyűjtőivet, a pénzt kiszórja a zacskóból az asztalra és olvassa.) Nem vág. Hat forint a hiány. (Kérlelő hangon.) Muczusom, adj hat forintot, elküldöm az ivet és a pénzt a barátnőmnek, mert én nem akarok semmiféle gyűjtésről. sem ovációról tudni. Megteszed? Igen? Köszönöm. (Megcsókolja.) Es most kérem a gyermekharisnyákat. Mától fogva stoppolunk.

A férj (halkan): Valahára. (Gunyos mosolylyal.) No, ne siess úgy angyalom, a jövő év márczius haváig van elég idő. (Veszi a kabátját, kalapját és gyorsan távozik.)

Alferi,

Szerkesztői üzenetek.

Az okos koma. Sajnálattunkra sem ez, sem az előbb küldötték nem közölhetők. Mind igen kezdetleges munka. Jobbat kérünk.

Győztes. Kérelmének a legnagyobb készséggel teszünk eleget, csak hadd jöjjön, a minek jönni kell. Szíves üdvözlöt.

S. G. urnak Verpelét. Mindkét levelet megkaptuk s válaszunkat el is küldtük levélben. Eddig azért késtünk, mivel az ügy elintézőse némi akadályokba ütközött. Üdv.

P. G. urnak. Tévedni méltóztatik. Azt a cikket nem az irta, a kit ön gondol.

A kis Magda szerencsése. Rövidsége miatt nem közölhető. Alig lenne másfél hasáb. Másikról a jövő számban.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos

Ruttkay Menyhért.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, kik boldogult férjem temetésén megjelentek s részvétőknek kifejezést adtak s ez által veszteségem fájdalmát enyhíteni igyekeztek, valamint a temetésen működött dalárda tagjai fogadják ez uton hálás köszönetem nyilvánítását.

Miskolcz, 1898. márcz. 24.

Özv. Simkovits Ferenozné.

65. Árverési hirdetés.

vh. 1893. sz.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti VI. kerületi kir. járásbírószág 1895. évi 69763. számú végzése következtében dr. Neumann Bertalan miskolczi ügyvéd által képviselt Klein Jónás budapesti lakos javára, Grosz Adolf felső-hámori lakos, lila-füredi vendéglős ellen 161 frt 52 kr. s jár. erejéig 1895. évi január hó 11-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 403 frtra becsült egy ló, kis szekér, szánka, lószerszám, két divány, két függő lámpa, egy állvány, két nagy asztal, négy nádszék és ötven darab zománczozott konyhaedényekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a miskolczi kir. jbiróság 20517/p. 1897. sz. végzése folytán 161 frt 52 kr. tökekövetelés, ennek 1896. évi július hó 1-ső napjától járó 5%-os kamatai és eddig összesen 19 frt 53 krban bíróilag már megállapított s jelen árverési költségek erejéig Grosz Adolf Felső-Hámorban lila-füredi vendéglős leendő eszközlésére 1898. évi márczius hó 29-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvényezik 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Miskolczon, 1898. márcz. 5. napján.

Skopecz Kálmán,

kir. bírósági végrehajtó.

Heő-Csaba község fogyasztási adó bérlője tudomására hozza a Heő-Csaba határához tartozó szőlő- és földbirtokosságnak, hogy **a fogyasztási adó alá eső cikkeket a veres rákon vagy Heő-Csaba községében** vásárolja meg, mert a más helyről hozott szeszes italok szigorú ellenőrzés mellett meg fognak adóztatni, elkobzás esetén meg is fognak büntettetni.

A veres rákon a szeszes italok olcsó árban kaphatók.

Heő-Csaba fogyasztási-adó bérlősége.

Amerikai alanyú szőlőajtványokat készítek: **Furmint, Nagy-Burgundi, Riesling, Muscotály és csemege-fajokat;**

f. év novemberi szállításra:

Monticolára 120 frt
Portalisra (fajtiszta) 110 »
Ripáriára (40% Portalis) 100 »

Megrendeléseket április 15-éig fogadok el, a mikor 30% előleg küldendő.
Monticolát ojtásra **20**, ültetésre **8** frtért;
Portalist, mely dr. Szabó Gyula urtól való és fajtisztagáról kezeskedem, ojtásra **12**, ültetésre **2** frtért;
Ripáriát, melyben 40% portalis van, ojtásra **8**, ültetésre **1** frtért adok **egy millió** mennyiségben.

Elek Árpád,
S.-Szentpéter.

Ajánlati versenytárgyalás.

Alulírott tömeggondnok a csődválasztmány határozata folytán közzé teszem, hogy a **vb. Dancz Mór** csődtömegéhez tartozó, a csődleltár 4—568. tétele alatt összeirt, **Miskolczon, a „Három rózsza”** szálló épületében levő üzleti helyiségben elhelyezett, **2923 frt 47 kr-ra** becsült bolti árú és bolti felszerelések társajánlati versenytárgyalás útján fognak eladatni.

Az 50 kros bélyeggel ellátott zártajánlatok, a megajánlt összeg **10%-ával**, mint bánatpénzzel együtt, **folyó évi április hó 15-dikének d.-u. 3 órájáig** tömeggondnokhoz nyújtandók be.

A csődleltár a tömeggondnoknál minden nap **d.-e. 9—12 óra közt**, az árúk az üzleti helyiségben pedig **d.-u. 3 óraker** tekinthetők meg.

A csődválasztmány az ajánlatok közt való választhatás jogát fenntartja; az ajánlati versenytárgyalás eredménytelensége esetén a csődválasztmány **dr. Kormos Géza** ügyvéd, csődválasztmányi elnök irodájában **folyó évi április hó 16-án** szóbeli versenytárgyalást tart.

A megajánlt és elfogadott vételár teljes összegében és azonnal lefizetendő. A vételi illetéket vevő fizeti. A csődválasztmány az árúk minőségét és mennyiségét illetőleg, szavatosságot nem vállal.

Amennyiben vevő a **folyó évi október hó 1-ig** a csődválasztmány rendelkezése alá tartozó üzleti helyiséget a külön megállapítandó bérösszegért át nem venné, tartozik azt **3 nap alatt** kiüríteni és a tömeggondnok rendelkezésére bocsátani.

Miskolcz, 1898. márczius 23.

Dr. Laurencz Ferencz

ügyvéd, csődtömeg-gondnok.

Igérvények

Tiszai és Szegedi nyeremény-sorsjegyre, húzás már április 1-én,

főnyeremény 100,000 frt.

Ára csak 3 frt 25 kr. bélyeggel.

1870-iki magy. kir. nyeremény-kölcsön, húzás már május 15-én,

főnyeremény 120,000 frt.

Ára csak 5 frt bélyeggel.

A tölem vett és nyert sorsjegyek: 5577, 5578, 5588, 5590, 5591, 5592, 6576, 6582, 6585, 6588, 6593, 6594, 6596, 6599, 12386, 12876, 20927, 21209, 12393, 46406, 46945, 59926, 67279, 67280, 67288, 67290, 67294, 72158, 721 9, 72177, 72185, 74957, 77982, 85765, 85768, 90407, 90966, 91830-99175 stb., stb.

100,000 sorsjegy, 50,000 nyeremény.

Szerencse-számok csak Falkensteinnál!

Magy. kir. osztálysorsjegyek.

Húzás 1898. évi május 11. és 12-én.

EREDETI ÁRAK:

Egy egész sorsjegy 6 frt.	Egy negyed sorsj. 1.50
Egy fél sorsjegy 3 frt.	Egy nyolczad sorsj. —.75

A kihúzott nyereményekről t. vevőimet azonnal értesitem.
Nálam vásárolt sorsjegyek bélyegzőmmel vannak ellátva.

FALKENSTEIN SOMA
bank- és váltó-üzlete

MISKOLCZON, Színház-épület.

Szerencse-számok csak Falkensteinnál!

100,000 sorsjegy, 50,000 nyeremény.

A tölem vett és nyert sorsjegyek: 99175, 91830, 90966, 90407, 85768, 85765, 77982, 74957, 72185, 72177, 72158, 67294, 67290, 67288, 67280, 59926, 46945, 46406, 21209, 20927, 12893, 12376, 6599, 6594, 6593, 6588, 6585, 6582, 5592, 5591, 5590, 5577, 5588, 5578 stb., stb.

A legdivatosabb ruhakelmék már megérkeztek!

Van szerencsém a n.-érd. közönség szives figyelmébe ajánlani korszerűen berendezett

férfi-szabó-üzletemet,

a hol a legdivatosabb férfi-ruhák kiváló finom angol és hazai kelmékből jutányos árban pontosan és gyorsan készíttetnek.

A tavaszi idényre a legujabb divatu eredeti angol kelmék nagy választékban érkeztek.

Szives megbizását kérve, maradok tisztelettel:

Fischer Jónás,

Kronovitz F.,

üzletvezető

férfi-szabó

Deák-utca, színház-épület.

A BENSON-féle tapasz

következő betegségeknek és bántalmaknál használható állandó sikerrel: **csipőfájás, idegfájdalom, helybeli csúz, hátszagatás, hátgyöngeség, hátgerinczbántalmak, hörghurut, asthma, megrándulások, idegbántalmak, az ízületek bénasága** stb. A hatás bámulatos, közvetlen és tartó.

1 darab ára 60 kr., a pénz előleges beküldése mellett bérmentve 75 kr.

Főraktár: Gyógyszertár a „Nádor”-hoz Budapest, VI., Váci-körút 17.

Kapható **Miskolczon Balog József, Baruch Gyula, Rácz Jenő és Szabó Gyula** dr. gyógyszerész uraknál.

D' WÄGNER és TÁRSAJ EGYESÜLT GYÁRAK BUDAPEST IX TINODY-UTCA 3 (a Gizella malom mögött.)

MINT BETÉTI TÁRSASÁG.

SZIKVIZGYÁRAK BERENDEZÉSE és ELLÁTÁSA.

SÖR és BORKIMÉRŐ KÉSZÜLEKEK.

FÉMONTÓDE ELEKTRO-GALVANIKUS FÉMLEMEZELÉSI INTÉZET.

FOLYEKONY SZÉNSAV

IPES ÁRJEGYZÉK INGYEN ES BERMENTÉSEN

FORV VED BÖR IS BORKIMÉRŐ KÉSZÜLEKEK

FORV VED SZIKVIZGÉP

99% ON ES LÖRV. BETÁJISITON

ELSŐ MAGYAR ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG BUDAPESTEN.

I Tűz-, szállítvány- és jégbiztosítási üzlet.

KIADÁSOK.

Negyvenedik évi zárszámla 1897. január 1-től december 31-ig.

BEVÉTELEK.

	forint	kr.	forint	kr.		forint	kr.	forint	kr.
I. Tűzbiztosítás.					I. Tűzbiztosítás.				
Kifizetett károk a viszontbiztosított rész levonása után	1.649,740	29			Az 1896. évről áthozott készpénz-dijtartalék a viszontbiztosított rész levonásával és minden megterhelés nélkül	2.000,000	—		
Függőben maradt károk tartaléka	175,175	50			467.154,016 frt 50 krnyi költött biztosítások után, valamint a folyó évben lejárt díjrészekből befolyt díjak			5.886,045	39
Szerzési költségek a viszontbiztosított rész utáni bevétel levonásával	236,245	95			levonva: törlesztett díjak	705,342	32		
Jövedelmi adó és helyegilletékek	124,821	89			viszontbiztosítási díjak	820,409	20		
Postabérek	51,776	65			lej. visszbiztosítási díjrészek	1.187,458	58	2.173,210	10
Adakozások közhasznú célokra, 5,246 frt 28 kr. tartalék levonása után	958	72			Az 1896. évben függőben maradt károk tartaléka	118,120	63	5.290,955	92
A tűzbiztosítási üzletet terhelő igazgatási költségek	551,215	90			II. Szállítványbiztosítás.				
Behajthatatlan követelések leírása	9,329	29			Az 1896. évről áthozott díjtartalék	20,000	—		
A következő évek készpénz-dijtartaléka a viszontbiztosított rész levonása után és minden megterhelés nélkül	2,000,000	—	4.799,264	19	18 668,202 frt 24 krnyi kötött biztosítások utáni díjak			197,071	33
II. Szállítványbiztosítás.					levonva: törlesztett díjak				
Kifizetett károk a viszontbiztosított rész levonásával	57,682	93			viszontbiztosítási díjak	11,943	21	127,434	59
Függőben maradt károk tartaléka	23,865	23			Az 1896. évben függőben maradt károk tartaléka	13,353	41	91,046	94
A szállítványbiztosítási üzletet terhelő szerzési és igazgatási költségek	14,740	09			III. Jégbiztosítás.				
A következő évek díjtartaléka a viszontbiztosított rész levonásával és minden megterhelés nélkül	20,000	—	115,788	25	81 271,097 frt 90 krnyi kötött biztosítások utáni díjak	1.742,690	78	1.742,690	78
III. Jégbiztosítás.					IV. Egyéb bevételek.				
Viszontbiztosítások és törlések	4,3,956	37			Beváltott szelvények után, valamint egyéb befolyt kamatok és árfolyamnyereség eladott értékpapírok és idegen pénznemek után	275,372	94	300,871	75
Kifizetett károk a viszontbiztosított rész levonásával	1,539,003	49			Társasági házak tiszta jövedelme	25,498	81	7.425,565	39
Szerzési és igazgatási költségek a viszontbiztosítások utáni bevételek levonása után	234,124	03							
Behajthatatlan követelések leírása	3,539	32	2.190,623	21					
1897. évi nyeresemény			319,889	74					
			7.425,565	39					

VAGYON.

Mérlegszámla 1897. december 31-én.

TEHER.

	forint	kr.		forint	kr.
Elhelyezett tőkepenz takarékpénztárak- és bankoknál	1.570,374	28	Részvényalapítók: teljesen befizetett 2000 egész részvény á 1000 frt	2.000,000	—
3.951,800 — Magyar földhitelintézet 4%-os koronaértékű záloglevelek			Részvényalapítók: teljesen befizetett 2000 fél részvény á 500 frt	1.000,000	—
1.470,000 Magyar földhitelintézet 4%-os talajjavítási és szabály. záloglevelek			Társasági tartaléktőke		3.000,000
1.000,000 Pesti m. keresk. bank 4%-os záloglev. á 98-75			Külön tartalék		3.000,000
500,000 Egyesült budapesti főv. takp. 4%-os záloglev. á 97-75			Tűzbiztosítási díjtartalék készpénzben a viszontbiztosított rész levonásával és minden megterhelés nélkül	2.000,000	—
424,800 — Budapest fő- és szék. 4%-os kor. kölcsön kötvény á 98-25			Szállítvány biztosítási díjtartalék készpénzben a viszontbiztosított rész levonásával és minden megterhelés nélkül	20,000	—
7942 drb Magy.-francia bizt. részv.-társ. részvények á 100			Tűzbiztosítási függő károk tartaléka		175,175
1084 drb Bécsi biztosító-társasági részvények á 200			Szállítvány biztosítási függő károk tartaléka		23,365
15,000 — Pesti Lloyd társ. kötvények á 180			Különféle hitelezők		483,247
A fenti értékpapírok után az év végéig esedékes kamatok	38,471	53	Előbbi évekről eddig fel nem vett osztalékok		2,683
Leszámitolt, viszleszámitolt és egyéb váltók	882,920	49	Első magyar általános biztosító társaság Lévy-alap		86,694
A társaság háza	650,000	—	Első magy. ált. bizt. társaság „Ezredéves alapítvány”		30,888
Erzsébeti házak je zálog-kölcsön számla	460,000	—	Tiszviselők nyugdíjalapja		535,691
Különféle adósk: a) Pénzkészlet és maradványok a képviselőségeknél	919,873	48	Ormódy Vilmos-alap		10,014
b) Maradványok idegen biztosító intézeteknél	375,046	27	Életbiztosítási osztály folyó számlán		205,670
Jégbiztosítási osztály folyó számlán	246,005	27	1897. évi nyeresemény		319,889
Központi pénzkészlet	33,101	05			
	10.594,416	62			10.594.416

II. Életbiztosítási üzlet

KIADÁSOK.

Harminczötödik évi zárszámla 1897. január 1-től december 31-ig.

BEVÉTELEK.

	forint	kr.		forint	kr.
Törlesztett kötvények díja	276,296	74	A múlt évből áthozott díjtartalék		29.550,883
Visszaváltott kötvényekért	419,854	61	Befolyt díjak: ez évben kiállított kötvények után	460,499	08
Halálesetek után kifizetett kárösszeg	1.050,907	92	az előbbi években kiállított kötvények után	4.348,700	45
Lejárt kihásztási tőkékért	1.292,827	24	a biztosított tőke emelésére fordított nyeresemények	19,055	83
Kihásztási biztosításoknál haláleset következtében díjvisszatérítés	39,871	99	Mult évi függőben volt károk és díjvisszatérítések tartaléka		219,325
Függőben levő károk és visszatérítések tartaléka	241,653	24	Mult évi függőben volt kihásztási tőkék tartaléka		230,905
Függőben levő kihásztási tőkék tartaléka	229,137	60	Illetékek		107,985
Évjáradékokért	105,379	19	Kamatjövdelem		1.355,263
Viszontbiztosítási díjak	118,923	96			
Bélyegéért	94,827	42			
Irodai bér, postadíjak, nyomtatványok, uti- és egyéb költségek	234,507	15			
Tiszti fizetések	86,068	75			
Jövedelmi adóért	6,458	08			
Orvosi díjakért	43,160	62			
Szerzési és díjbehajtási költségek	328,579	86			
Kisorsolt biztosítások tartaléka	15,000	—			
Behajthatatlan tartozások leírása	14,556	74			
Díjtartalék ez év végén			4.597,811	11	
1897. évi nyeresemény			31.993,233	83	
			296,023	65	
			36.287,118	59	

VAGYON.

Mérlegszámla 1897. december 31-én.

TEHER.

	forint	kr.		forint	kr.
Értékpapírok	28.366,007	frt 79 kr. ugyanis	Díjtartalék	82.084,612	frt 74 kr.
105,000 Kor. n. é. magyar kir. 4%-os koronajáradék 99 frt 80 krjával			levonva a viszontbiztosítási díjtartalékokot	641,328	frt 91 kr.
33,700 frtnyi magyar kir. 4%-os aranyjáradék 121 frt 50 krjával			Biztosági alap		191,086
6.473,500 frtnyi magyar földhitelintézet 4%-os záloglevelek 98 frt 50 krjával			Kihásztási tőkék nyereseménye		540,421
6.893,000 frtnyi magyar földhitelintézet 4%-os talajjavítási és szabályozási záloglevelek 97 frt 25 krjával			Függőben levő károk és díjvisszatérítések tartaléka		241,653
1.418,000 Kor. n. é. magyar földhitelintézet 4%-os korona záloglevelek 98 frt 75 krjával			Függőben levő kihásztási tőkék tartaléka		229,137
929,500 frtnyi pesti magyar kereskedelmi bank 4 1/2%-os zálogl. 100 frtjával			Díjleszállításokra vonatkozó nyeresemények tartaléka		236
68,000 frtnyi pesti magyar kereskedelmi bank 4 1/2%-os községi kölcsönkötvényei 100 frtjával			Tulélési csoportok számlája		62,941
101,000 frtnyi kisbirtokosok orsz. földhitelint. 4 és fél %-os zálogl. 100 frtjával			Előre fizetett díjak 1897—1898. évekre		3,198
90,000 frtnyi kisbirtokosok orsz. földhitelintézete 5%-os zálogl. 100 frtjával			Fel nem vett nyeresemények 1895. évről		43
300,000 frtnyi magyar takarékpénztárak központi jelzálogbankja 4 1/2%-os záloglev. 100 frtjával			Kisorsolt biztosítások tartaléka		15,000
139,000 frtnyi magy. orsz. közp. takarékpénztár 4 és fél %-os zálogl. 100 frtjával			Viszontbiztosító intézetek és mások követelései		14,352
742,000 frtnyi egyesült budapesti fővárosi takarékpénztár 4 és fél %-os záloglevelei 100 frtjával			1897. évi nyeresemény		296,023
29,500 frtnyi magy. jelzálog-hitelbank 4%-os nyereséménykölcsön kötvényei 123 frt 50 krjával					
Magyar jelzálog-hitelbank 4%-os kölcsön 5 darab nyereseményjegye 22 frtjával					
280,000 frtnyi magyar jelzálog-hitelbank 4 és fél %-os záloglevelei 100 frtjával					
2.467,400 frtnyi Budapest fővárosi 4 és fél %-os kölcsönkötvények 100 frtjával					
1.689,500 frtnyi magyar kir. államvasuti ezüstkölcsön 4 és fél %-os kötvények 100 frtjával					
97,400 frtnyi magyar kir. keleti vasuti államkölcsön 5%-os aranykötvényei 120 frt 50 krjával					
199,800 frtnyi magyar kir. 4%-os földtehermentesítési kötvények 97 és negyvenfrtjával					
6.514,000 frtnyi magyar kir. italmérségi jog kártalanítási 4 1/2%-os kötvények 100 frtjával					
Besztercebánya-brezovai és piski-vajdahunyadi vasuti els. kötvény					
40,000 frtnyi egyesített államadóság 4 1/2%-os papírjáradék (május—november lejárt, 101 frt 75 krjával)					
510,945 Lira 70 c. olasz 5%-os járadék és kamatai					
Tulélési csoportok értékpapírjai: 62,000 frtnyi m. kir. italmérségi jogkártalanítási 4 és fél százalékos kötvények 100 forintjával					
1897-ben esedékes kamatok és elszámolt pénzküldemények					
Jelzálog-kölcsönök					
Kötvény-kölcsönök					
Viszontbizt. kötvény-kölcsönök					
A központ tartozása folyó számlán					
Vezér- és főgnyökségek és mások tartozásai					
Budapest, 1897. december hó 31-én.					

Kacsvinszky János, életbiztosítási könyvvivő.

Szende Károly, a központi könyvezés főnöke.

AZ IGAZGATÓSÁG: báró Harkányi Frigyes, Jeney Lajos, Ormódy Vilmos, báró Schossberger Zsigmond, gróf Zichy Nándor.

A fenti zárszámlát és mérlegeket megvizsgálván, azokat a törvényben s az alapszabályokban meghatározott elvek szerint készültnek és azok egyes tételeit a fő- és segédkönyvekkel teljesen megegyezőnek találtuk. — Budapest, 1898. márczius hó 4-én.

A FELÜGYELŐ BIZOTTSÁG: gróf Batthyány Géza, Gőzöly Samu, Hajós József, Jekelfalussy Lajos, László Zsigmond.

NYOMATOTT WAGNER ES SZELENYI KÖNYVNYOMDÁJÁBAN MISKOLCZON.